DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROCEPHALO ACUTO.

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
HYDROCEPHALO ACUTO,
QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate digniſſimi Vice-Cancellarii

ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.

ET COLLEGII GLASG. PRAEFECTI;

NEC NON,

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

IN COMITIIS

UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOANNES COLQUHOUN, A. M.

SCOTUS,

AD DIEM XVII. JUNII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

GLASGUAE,

EXCUDEBANT GULIELMUS REID ET SOCII.

1796.

Patri ſuo cariſſimo,
DAVIDI COLQUHOUN,
De Torrs;
Viro
integro proboque;
qui,
in oppido GREENOCK
Medicinam,
per multos annos,
proſperrimè fecit;
ob
multa beneficia in ſe collata,
et
Paternum amorem,
has
Studiorum
primitias,
Summa reverentia,
D. D. Cque
AUCTOR.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

HYDROCEPHALO ACUTO,

JOANNE COLQUHOUN, AUCTORE.

---

§ I. Quanquam ex vetuſtorum ſcriptis parùm conſtat, eos ſciviſſe hydrocephalon in capite conſiſtere, tamen nequaquam concludere licet, eos hoc morbo nunquam affectos eſſe. Signa enim eadem cum iis, quibus, apud nos, hydrocephalos cognoſcitur, a compluribus vetuſtis ſcriptoribus narrantur. Veruntamen, ex quibus cauſis haec ſigna orta ſint, cognoſcere non potuerunt; propterea quòd, ne cadavera quis ferro faedaret, legibus antiquitùs ſancitum eſt.

II. Hujus morbi Paisley, Glascuensis, omnium primus, ſigna luculenter deſcripſit; et

Whytt, auctor fidus in primis, in ſcriptis quibuſdam, quae, poſt eum aliquandiu humatum, edita ſunt, fuſè et optimè diſſeruit, quàm ſit gravis et mortifer morbus.

III. Alii quidam Medici, qui hos (II) ſecuti ſunt, multum curae et ſtudii in perquirendo, quibus cauſis proveniat, et qua ratione curetur, poſuerunt; et complures, quibus multae eum obſervandi oblatae ſunt occaſiones, in primis Fothergill et Watson, literis plurima prodiderunt, digna quae perlegantur, et in memoria infigantur perlecta. Quin autem, omnium primus, quâ naturâ ſit hic morbus, bene expedivit; et, quae ille compreſſè dixerit, haud pridem productius expoſuit Rush.

IV. His (I.—III.) praemiſſis, proximum eſt, ut mala, quibus miſeros afficiat hydrocephalos, breviter et ordinatè memoremus.

SIGNA.

V. De Hydrocephali diuturnitate inter auctores multùm diſcrepat. Fert Whytt, hunc morbum plerumque in ſex vel ſeptem hebdomadas protrahi: Fothergill, nunquam, quantùm ipſe vidit, ultra tres. Percival, ſubductis rationibus, certiores nos facit, ex novemdecim hydrocephalo aegris, qui ei curae erant, ſeptem intra ſecundam hebdomadam

mortuos eſſe; ſex, intra tertiam; quatuor quartâ ferè; unum ſextâ; et unum, ad duodecimam uſque miſeram vitam produxiſſe. Atque ait *Gregory*, etiamſi hunc morbum decem diebus ad perniciem procedere viderit, raró tamen lethiferum eſſe ante ſecundam hebdomadam finitam; ſed ſaepius inter hanc et ſextam, et interdum, ut videre ipſi ſemel contigit, tres ampliùs menſes produci.

VI. His (V.) cognitis, cogere licet, omnino incertum eſſe, quo tempore finiatur hydrocephalos. Seriùs enim, ut videtur, ad finem perveniat, occùſve, prout aeger firmâ, an infirmâ, corporis valetudine antea fuerit, atque ſanguine, necne, plenus; prout capite extrinſecùs laeſo, an magna caloris vi, in morbum inciderit; demumque, prout opportunè, necne, ei medicina ſubvenerit.

VII. Hydrocephalon *Neuroſium* claſſe, *Comatum* ordine, *Apoplexiae* genere, Cullenus, ingenio clariſſimus, poſuit; et, rectè hoc fecerit grandaevus, an ſecùs, nobis infrà locus quaerendi erit.

VIII. A Culleno Hydrocephalos definitur "*Apoplexia* paulatim adoriens; infantes et im- "pubcres, primum laſſitudine, febricula et do-

" lore capitis, dein pulſu tardiore, pupillae di-
" latatione, et ſomnolentia afficiens."

IX. Haec (VIII.) definitio, quippe in qua abſunt quaedam, in omnem hydrocephalon non valet; neque, profectò, quam comprehendit, ea aetas cuique hoc morbo laboranti convenit. Quanquam enim hic infantes et impuberes potiſſimùm rapit, adultis tamen interdum mortem affert, qui, ut certiores nos facit FOTHERGILL*, viginti quinque annos complêrunt, imó etiam, qui, ut ait HUCK†, inter trigeſimum et quadrageſimum annum, aetatem agunt. In ventriculis cerebri hominis triginta quinque annos nati, qui amico noſtro medicinam facienti curae erat, unciae quator aquae, poſt mortem, inventae ſunt, atque, ab anteriore et dextra parte ventriculi lateralis dextri, ferro patefacientibus ſub aſpectum venit abſceſſus, in quo puris propè uncia inerat.

X. Scriptis tradidit FOTHERGILL, duas puellas, inter decem et tredecim annos natas, et duas adoleſcentulas, aetatem inter decimum-ſeptimum et undeviceſimum annum agentes, hydrocephalo perire; atque LUDWIG‡, his ſimili-

* *Medic. Obſerv. et Inquir.* vol. 4.

† *Medic. Obſerv. et Inquir.* vol. 4.

‡ *Baldingeri: Syllogie* vol. v. p. 184.

buſque adductus, exiſtimat, foeminas plerumque eſſe, quas, poſt decimum aetatis annum, hic morbus adoritur. Nihil autem ſatìs firmi nobis videtur, quamobrem ad hanc opinionem accedamus. Ex iis enim comparatè perlectis, quae de Hydrocephalo acuto auctores graviſſimi prodiderunt, uno ordine mares et foemineas habere prorsùs opinamur.

XI. Whytt, locuples auctor, conſpicatus, quàm aliter aliis hydrocephali acuti temporibus arteriae ſe moveant, hujus curſum in tria ſtadia dividit. Alii auctores eum imitati, diviſionem, quam omnium primus fecit, ſecuti ſunt.

XII. Multùm autem inter medicos diſcrepat, quibus ſignis Hydrocephalos incipiat. Fert Whytt, infantem aliquot ante hebdomadas, imò interdum etiam menſes, langueſcere, quàm hic morbus infeſta ſigna inferat. Ait, contrà, Fothergill, infantes pleroſque; quos videre illi contigit, ſubitó et inopinanter invaſiſſe, dum oblectamentis occupabantur: at confitetur tamen, raros quoſdam, paucos dies, priùs marcuiſſe, quàm eos manifeſtus morbus corripuit.

XIII. Hydrocephalos a languore, et a mentis pariter et corporis pigrìtia, incipit. Pòſt paulò, aliqua pars infra caput, modò cervix, modò humeri, modò crura, modò, ſed fariùs, brachia,

dolet. Dolores autem neque aequè acuti ſunt, neque in eadem ſemper parte manent; interdum enim leves ſunt, interdum ab una ad aliam partem pervagantur.

XIV. Eodem ferè tempore, aeger ventriculus eſculenta, ut ſanus ſolebat, appetere deſinit: facies palleſcit: febricula obrepit; quae interdum vix quicquam aut nihil remittit, ſed ita, ut coepit, continuat, interdum matutinam quotidie remiſſionem habet, veſpertinam acceſſionem. Arteriae, ut ait WHYTT, ab ipſo morbi initio celerrimè moventur; de hoc autem ſilet FOTHERGILL. Certiores nos facit GREGORY, primo ſtadio plerumque, ut ipſe obſervavit, nonagies aut centies vicies, ſexageſima quaque horae parte, micare. Summa cutis calida et arida fit. Lingua albida plerumque eſt; interdum nitida et ſubrubra: nonnunquam aphthis deturpatur.

XV. Cùm eò increverit morbus, ventriculus, qui ab initio languidus erat, crebra vomitione afficitur. Alvus vel ſoluta admodum eſt, vel adſtricta; vel ſolutam adſtricta ſubſequitur, adſtrictam viciſſim ſoluta. Quae ex ſoluta infrà errumpant, ea colore porracea ſunt, et peſſimam odoris foeditatem habent: compreſſam nulla, niſi acriora cathartica affatim devorata, poſſunt movere.

XVI. Lucem nunc oculi, plùs minùs, refugiunt. Caput graviſſimè dolet: ſed una plerumque pars ejus, prae caeteris, vertex, putà; vel frons, ſupra orbitas; vel alterutrum latus, in quod, dum rectum corpus eſt, caput inclinat*.

XVII. Dolores capitis et aliarum partium ſic urgent, ut, his gravioribus, illi leviores ſint, his autem levioribus, illi intendantur.

XVIII. Hydrocephalo correpti, inter ſomnum, quem initio raró capiunt, licèt lecto multùm indulgeant, tanquam vermiculati dentibus ſtridunt, nares carpunt, et, vigiles dum ſunt, de dolore abdominis conqueruntur. Pupilla, plùs minùs, diffunditur et dilatatur, acieſque ejus aliquantùm hebeſcit. Oculi utrique, prae muſculorum quorundam reſolutione, quò velint aegri, intendi non poſſunt, ſed, quo trahunt ſani etiamnum muſculi, moventur, ibique conſiſtunt.

XIX. Ingraveſcente morbo, febris, praeſertim veſperaſcente die, multùm intenditur; totumque corpus, maximè autem caput, incaleſcit: turgeſcit, rubeſcitque facies: ſitis vehemens eſt; difficillimus ſpiritus: Capitis dolor adeo intenditur, ut eo cruciatus aeger miſerandas ejulationes edat: interdum muſculi faciei

* Vide *Quin.*

leviter convelluntur; atque accedit delirium, imò, praeſertim ſi adultus aeger ſit, mentis alienatio.

XX. Hae (XIII—XIX) notae primum hydrocephali ſtadium inſigniunt; quod certo profectò tempore non finitur, at raró tamen ultra duas, vel ad maximum tres, hebdomadas protrahitur.

XXI. Per totum morbum, urina varia eſt, ſic ut eâ ſolâ obſervatâ, neque quantâ vi morbus urgeat, neque quomodo dignoſcatur, neque qua curetur ratione, poſſimus cognoſcere.

XXII. Morbo ſecundum ſtadium ineunte, arteriarum percuſſus ex celerrimis tardi admodum fiunt, neque plures, quàm octoginta, ſeptuaginta, ſexaginta, imò interdum quadraginta, ſexagiſimà quaque horae parte numerantur. Quando igitur infantis, qui caeteris malis, quae numeravimus, urgetur, arteriae ſe uſque eò ſubmittunt, ut minùs ſexagies, ſexageſima horae parte, micent, eſt, quòd eum hydrocephalo laborare ſuſpicemur. Arteriae, dum tardè moventur, etiam non aequis intervallis; neque raró motus intermittunt.

XXIII. Haec arteriarum pulſuum (xxii.) mutatio, certo tempore, ab initio adverſae valetudinis, non incidit, ſed plerumque haud minùs

unam, haudve ampliús tres hebdomadas, ante mortem.

XXIV. Quanquam autem ſubmittunt ſe arteriae, calor uſque eò non remittit, ut interdum intendatur: caput, ut ferunt WHYTT et GREGORY, bonus uterque auctor in primis, etiamnum vehementer dolet; nares aridae ſunt; ſimulque omnia, praeter incitatiſſimos arteriarum motus, ſi non intendantur, ſaltem nihilo ſunt remiſſiora. Verùm ſunt tamen, qui dicunt, etiamſi caetera omnia mala aequè, ut antea, gravià perſtent, dolorem tamen aliquantum remittere, vel ſaltem de eo minùs conqueri aegrum.

XXV. Etiamnum aeger continuâ ferme vigiliâ premitur; at languidus eſt, neque, licèt ſopore nondum urgeatur, rectus ſedere poteſt. Continenter et miſerabiliter ejulat; ſed quid ſibi rei ſit, quòd ita faciat, alio modo nequit, vae miſer! ſignificare percunctantibus medicis aut amicis, quàm fronti aut ventriculo manum apponendo. Ex ſomno, ſi quando iniverit, nullam ferè malorum accipit requietem: brevi enim, ſicut terribilibus viſu formis perterritus, ſubitò excitatur.

XXVI. Nunc mala, quibus jam premuntur oculi, omnia multùm ingraveſcunt, vel, ſi nulla hactenus acciderint, urgere incipiunt. Eorum

enim pupillae permultùm dilatantur; et globi, propter muſculos quoſdam, prae caeteris, reſolutos aliquoverſum ſic trahuntur, ut aegri ſtrabones fiant, et res, ſimplices vaturâ, duplices videantur. In hydrocephalo in longum porrecto, hujuſmodi viſus compluries, ut perhibet GREGORY, apprimè fidus, decedit et revertitur; et etiam hoc morbo aegrum memorat, qui, quo poſitu ſe haberent res ante oculos, oſtendere potuit.

XXVII. Interdum hoc morbi tempore, ſudor oritur; quo tamen mala, quibus aeger cruciatur, nihilo magis levantur. Nunc aeger, ſi haud dum deliraverit, intra verba deſipere incipit, imò interdum inſurgere, et violenter quaedam manu facere. Nonnunquam etiam hoc tempore ſopore devincitur; ſed ſaepius non antè hoc opprimitur, quám morbus magis inveteravit.

XXVIII. Nunc pleruinque aeger cibos ori immiſſos avidiſſimé devorat, neque, ut omnia ferme antea devoratos rejicit. Alvus plerumque compreſſa. eſt, nonnunquam autem vermes, aut vermium partes, infrà tranſmittit. Animae, ut ait WHYTT, intoleranda fere odoris foeditas eſt.

XXIX. Nonnunquam, etiam poſtquam eò gravitatis increverit, morbus remittit, licét rariùs, quàm primo ſtadio, aut initio ſecundi; ſed, ſeriùs ociùs, gravis, ut antea, revertitur.

XXX. Paucos plerumque antè dies, quàm aeger morti occumbit, motus arteriarum ex tardis et inordinatis ſiunt ordinati; et adeo celeres, praequam ſunt in ullo ferè alio morbo, ut vix, ſaepe ne vix quidem, poſſint ab explorante medico numerari. Certiores nos facit WHYTT, pauciores, ſexageſima quaque horae parte, nunquam ipſum numerâſſe, quàm centum et triginta; et, quod in primis mirandum eſt, ſemel, eodem tempore, ducentos et decem. Hac mutatione arteriarum motuum hydrocephalos tranſit in id ſtadium, quod haud perperam tertium medici nominârunt.

XXXI. Per tertium ſtadium, arteriarum pulſus numero, inter duos extremos a Whytt (XXX) memoratos, variant. Modò enim frequentiores ſunt, modò rariores; ſed, ut idem auctor eſt, frequentiſſimi ea die, quae deplorato aegro ſumma venit.

XXXII. Aeger, qui antea ex medicamentis ſomnum, ut malorum requietem, at plerumque fruſtra, quaeſivit, nunc ſponte ſomniculoſus fit; neque multò poſt, ſomno ultra debitum, et ſenſûs ſtupore urgetur. Manus, ſi modò, quò velit, movere poſſit, caput arctè complectuntur. Sopore excitatus, quaedam incompoſitè et remiſſa voce muſſitat: deinde ſopore denuo occupatur;

quo dum devincitur, animam difficulter, et, attonitorum inſtar, cum ſtertore, reciprocat.

XXXIII. Quando eó (XXXII) diſcriminis preventum eſt, palpebrae reſolvuntur; pupillae perſtant dilatatae; neque lux, vèl vividiſſima, oculi leviſſimum quidem ſenſum aut contractionem movet. Nunc caecus, ex toto, eſt moriturus aeger.

XXXIV. Nonnunquam, prae nervis opticis inaequaliter compreſſis, unius oculi, quàm alterius, pupilla magis dilatatur. Semel biſve Whytt obſervavit, pupillas, quae dilatatae jam erant, tres quatuorve dies ante mortem, ad naturalem magnitudinem contrahi; et brevi, poſt aquam cinnamomi cnm *ſpiritu volatili oleoſo* aſſumptam, vel alcali volatili naribus admoto ſeſe diffundere, brevi poſt iterum ſeſe coutracturas*.

XXXV. Interdum, ut teſtatur Whytt, ſanguis profluit ex naribus; ſed hoc accidit rariſſimè. Nonnunquam facies liveſcit; atque ſumma cutis, hic illic, ſed maximè in artubus et pectore, rubris maculis variatur. Per ultimum hoc morbi ſtadium, alvus nonnumquam pertinaciter aſtricta eſt; ſaepius autem ſaeces

* Whytt's Works.

pariter atque urina, aegro inſciente, dejiciuntur.

XXXVI. Aeger, cùm in extremum pervenerit diſcrimen, non ſolùm oculis, ſed interdum, licèt raro, etiam auribus captus eſt. Uno alterove ante mortem die, tunica *conjunctiva* inflammatione capitur: facies nunc rubeſcit; nunc palleſcit: maxima et ſpirandi et devorandi difficultas eſt: arteriae quàm imbecillimè moventur; et adeo frequenter, ut vix, ſaepe ne vix quidem, poſſint numerari: totum corpus intremiſcit: muſculorum *tendines* ſubſiliunt: aeger miſerandus toto corpore convellitur; tandemque ei mors malorum requietem affert.

XXXVII. Non autem ſemper ſignis omnibus, quae (XIII—XXXVI) memoravimus, hydrocephalos notatur. Interdum enim neque vomitus, neque oculorum mala, neque ſtupor mortem antegreditur. Nonnunquam, aequalibus temporibus interpoſitis, ſigna intermittunt uſque eò, ut *cinchonae* cortex multùm proficiat.* Quinetiam, interdum initio arteriae tardè micant; deinde celeriter; tandemque, ut initio, tardè iterum: neque, per totum morbum, aut caput dolet, aut oculi lumen refugiunt, aut, ante ultimum ferè vitae diem, pupillae dilatantur.†

* et † vide Quin Diſſert. Med. Inaugur. Edin. an. M,DCC,LXXIX.

XXXVIII. Nonnunquam, ut certiores nos facit Rush, per totum morbum, aeger, ut ſanus ſolebat, cibum appetit; auditus acerrimus eſt; neque arteriarum pulſus, contra conſuetudinem, tardus eſt, aut inaequalis. Quinimo, ut idem auctor eſt, hydrocephalos interdum in alterius lateris reſolutionem deſinit; interdum, etiam cùm neque nauſea praeceſſerit, neque capitis aut artuum dolores, ſed morbus a ſignis deſtillationis inceperit, tamen, cerebro patefacto, aliquid effuſae aquae intus conſpicitur.

INCISIS CADAVERIBUS PATEFACTA.

XXXIX. Inciſis cerebris eorum, quos hydrocephalos abſtulit, eadem ferè in omnibus introſpicienti ſeſe offerunt. Ferme enim ſemper in cerebri ventriculis liquor ſeroſus, limpidus ſeu ſufflavus, oculis percipitur. Plerumque in omnibus ſimul continetur, ob pervium omnium inter ſe uſum; ſed, ſi omnes in ſe invicem non patent, in quibuſdam tantum, maximè lateralibus.

XL. Liquor, in ventriculis contentus, duabus quatuorve unciis quantitate aequalis eſt; neque, ferunt medici, calore coit. In unius autem cerebri ventriculis, ut a Paiſley accipimus,

inventae octo unciae liquoris ſunt, et plurimae *hydatiotes;* plexus *choroides*, contra conſuetudinem, induratus erat; atque ejuſdem cerebri dura mater, quàm ſana, craſſior multo, *piae matri* arctiſſimè adhaerebat.*

XLI. Nonnunquam cerebri ſuperficiem oblinit glutinoſus liquor; qui tamen, curioſiùs inſpectus, nihil aliud videtur, quàm ſerum in tunicam *arachnoidem* effuſum.†

XLII. Interdum tumores induratos in diverſis intra cranium partibus, modò in cerebro, modò in cerebello, modò in *meningibus*, praecipuè *dura*, conſpicati ſunt anatomici. WHYTT detexit tumorem, ovo gallinaceo magnitudine aequalem, *thalamos nervorum opticorum* degravantem. GREGORY quoque ait, in uno ex tribus eorum hychocephalo laborantium, quos ferro patefieri praeſens conſpicatus eſt, tumores, in una cerebri parte aliave, in conſpectum veniſſe; atque mentionem facit unius, in cerebello inventi, qui non ſolùm duriuſculus erat, ſed etiam ſufflavo colore. PETIT et MONRO, clariſſimi ſanè *anatomici*, certiores nos faciunt, ſe propriis oculis *glandulam pituitariam* duritiâ affectam vidiſſe.

XLIII. Venuntamen, interdum tumores adeo

* Vide Edin. Med. Eſſays, vol. III. p. 338.

† Aud. GREGOR. *Praelect. de Medic. Pract.*

non duri ſunt, ut videantur in eo fuiſſe, ut ſuppurarent; et haud multum apparet abfuiſſe, ut putreſceret cerebrum.

XLIV. Certiores nos faciunt QUIN* et GREGORY† in cerebro puellae, quae, ante mortem, ſignis hydrocephali propriis affici videbatur, nihil quicquam, poſt mortem, liquoris inventum eſſe; et vaſa omnium intra calvariam partium ſanguinem continentia, contra conſuetudinem, turgida fuiſſe, haùd ſecùs atque immiſſo tenui liquore aliquis ea impleviſſet. In cerebris etiam aliorum, quos hydrocephalos rapuit, venae, ſanguine ſupra conſuetudinem plenae et turgidae, incidentibus in conſpectum venerunt.

XLV. Aſſerit RUSH, ex ſex, quos morbus, de quo diſputatur, ex medio ſuſtulit, quorumque cerebra, poſt efflatam animam, ferro patefecit, in cerebris quatuor indubia inflammationis ſigna oculis ſeſe obtuliſſe.

DIAGNOSIS.

XLVI. Hydrocephalos, quamdiu haud dum bene cognitus eſſet, pro febre, quam inteſtinorum vermes concitant, habitus eſt. Neque, profecto,

† Vide Quin Diſſertat. Med. Inaug.

* Aud. GREGOR. Praelect. de *Medicin. Pract.*

hoc mirum erat; cùm praeſertim hydrocephalos et verminatio tot ſigna communia habeant, capitis, nempe, aliarumque corporis partium dolores; pupillarum diffuſionem; interdum etiam convulſiones et vermium dejectiones.

XLVII. Ob tantam ſignorum communitatem, hydrocephalon, praecipuè incipientem vel ſaltem nondum inveteratum, a verminatione internoſcere, in primis arduum eſt. Veruntamen, non adeo ſimiles ſunt hi morbi, quin, utro duorum aeger laboret, peritus medicus poſſit ſuſpicari. Hydrocephalicis enim, quàm verminoſis, caput vehementiùs dolet, atque ſanguine facies magis aequabiliùsque turget et rubet.

XLVIII. Pro hydrocephalo qnoque longo habitus interdum acutus eſt. Hi tamen morbi inter ſe diſſimiles ſunt. Longus enim infantes brevi tempore poſt partum invadit, antequam cranii ſuturae commiſſae ſint; atque efficit, ut in miram magnitudinem caput increſcat. Haud raró etiam adultos tentat, praecipuè aquâ inter cutem tumidos, qui externo etiam hydrocephalo ſimul afficiuntur.

XLIX. Inciſis cadaveribus eorum, quos peremit longus hydrocephalos, magna vis aquae, imò haud raró aliquot librae, intra cranium reperiuntur. Cerebri ipſius magna interdum pars

deeſt; haud raró, ut certiores nos facit Monro, nihil quicquam reliquum eſt, praeter exiguam, in baſi cranii et ſupra orbitas oculorum, partem.

Minimè autem hinc, ait idem praeclarus *anatomicus*, concludendum eſt, deſideratam cerebri partem aquâ ſolutam eſſe, ſed quod multo veriſimilius eſt, vaſis bibulis, licèt nondum monſtratis, abſorberi.

L. Quinetiam, longus hydrocephalos interdum in aliquot menſes, imò etiam annos, protrahitur, et vires uſque eò labefacit, ut collum magnum capitis pondus tolerare vix poſſit. Interea, quod, cerebro inſano et manco, in primis mirabile eſt, mens omnibus virtutibns integra manet et incolumis.

LI. His (XLVIII.—L.) cognitis, et in memoria retentis, medici acutum hydrocephalon longo dignoſcere plerumque poterunt.

LII. Duritiae, porrò, glandularum *meſentericarum* et hydrocephali acuti quaedam ſigna communia ſunt. Sed, illo morbo urgente, arteriae celeriùs, quàm naturaliter debent, et non aequis intervallis moventur; at nunquam, ut ſecundo hujus ſtadio, tardius et imbecillius. Quinetiam, in hoc morbo secùs ac in illo, arteriae quando ſolito incitatiùs, ſimul et aequalibus plerumque intervallis, micant.

LIII. Denique, ne multa, ſi quis, nondum ſeptendecim annos natus, languore, nauſea frequenteve vomitione, animo demiſſo, lucis impatientia, lenta febricula, capitis dolore afficitur; ſique haec mala lenioribus nec vomitionibus nec purgationibus multùm levantur; tunc ſatìs ſupèrque eſt, quamobrem, ne hydrocephalo acuto implicetur, timeamus. Verùm, cùm hydrocephalos uſque eò increverit, ut arteriarum motus multum tardentur, neque tamen calor cutis, ſitis, et capitis dolor remittant; cum aeger ſtrabo fiat, reſque, ſimplices naturâ, duplices judicet; cùm diffuſas pupillas habeat, neque oculos aptos quos ſtimulet vel clariſſima lux; cùmque miſerabiles ejulationes tollat, et ſuae mentis non ſit: tum, profectò, dubii, quis morbus urgeat, diutius eſſe non poſſumus. Eòque adhuc minor apud nos relinquetur dubitatio, quin hydrocephalos acutus ſit, ſi aegri fratrem aut ſororem hoc morbo periiſſe, cognitum habeamus.

CAUSAE REMOTAE.

LIV. *Praediſponens*—Quum impuberes, ſimul conſtitutione corporis ſimul temperamento inter

ſe vel diſſimillimi, hydrocephalo acuto rapiantur; dicere, quae ſit corporis proprietas, quae quoſdam, prae caeteris, aptos reddat, qui hoc morbo corripiantur, imprimis arduum et difficile eſt.

LV. Ex triginta duobus hydrocephalicis, quos vidit Percival, undecim manifeſtis ſcrofulae notis deformes erant; tres notas minùs evidentes edebant; et quatuor capitibus admodum magnis erant inſignes. Tot ex iis hydrocephalo acuto laborantibus, qui huic medico curae erant, eos fuiſſe, quos ſcrofula deformaviſſet quibuſve lateret, non eſt, quare miremur; cùm praeſertim medicinam exerceret in magna et frequente urbe, ubi ſcrofula haud rara ſit.

LVI. Opinatur quoque Gregory, eos, quibus latet ſcrofula, aptos, prae caeteris, eſſe, qui in hydrocephalon acutum incidant; et profitetur, ſe vidiſſe, in iis hoc morbo, correptis, tumores, qui ſcrofulam teſtarentur.

LVII. 1. Quanquam, ex conſenſu medicorum tanti nominis, veriſimile eſt, impuberes, quos deformat quibuſve latet ſcrofula; eſſe, prae caeteris, hydrocephalo acuto obnoxios; tamen ii ſumus, qui credamus, ſcrofulam nulla ratione eos huic morbo opportuniores reddere, niſi quatenus corpora debilitando aptos faciat,

quorum glandulas, praeſertim *conglobatas* tarda inflammatio afficiat.

2. Neque, profectò, ſatìs conſtat, eos, prae caeteris, quibus ſunt magna capita, hydrocephalo acuto patere; praeſertim cùm hic morbus multos abſumat, qui capitum magnitudine haudquaquam inſignes ſunt.

LVIII. Quidam exiſtimant, eos praecipue infantes morbo, de quo diſputatur, exerceri, quibus, poſt partum, capitum oſſa juſtò maturius arctè committuntur, ſic, ut obſtetur, ne capita in magnitudinem increſcant, quantam poſtulet vis, qua in ea ſanguinem cor et arteriae impellant.

LIX. Etſi hydrocephalos acutus fortaſſe non poteſt dici, haereditatis inſtar, a parentibus ad liberos pervenire; attamen ex congenita quadam corporis proprietate oriri, quae ex iiſdem parentibus natorum plùs minùs communis eſt, affirmare licet, quum ſaepè eheu! nimis plures ejuſdem familiae liberos invadat et rapiat.

LX. Quum hydrocephalos acutus infantes aliis quibuslibet morbis, *pertuſſi*, putà, et *rubeola*, debilitatos ſaepe afficiat; impuberes prae adultis; vigetos ingenio prae tardis; et poſt certam aetatem, faeminas, fortaſſe, prae maribus: numne concludere licet, proprietatem cor-

poris, in qua proclivitas in hunc morbum conſiſtit, eſſe irritabilitatem nimiam, qua infantes et foeminae inſignes ſunt.

LXI. *Excitantes*—Cauſae numero plurimae, quae hydrocephalon acutum concitare feruntur, ab auctoribus memoratae ſunt; quarum aliae plùs, aliae minùs verae, et ad concitandum efficaces, videntur.

LXII. Urina ſuppreſſa, et aliae etiam cauſae, quotquot hydropem faciunt, hydrocephalon acutum adducere ab iis dicuntur, qui hunc longo hydrocephalo non dignoſcunt.

LXIII. Praeterea, hunc morbum concitant caput percuſſum aut contuſum; magna vis caloris, praeſertim ex ictibus fervidi ſolis nudum caput impingentibus; aliaquae quotquot committunt, ut in caput ſanguis juſto enixiùs et copioſiùs impellatur, quibus annumeranda ſunt inveterata ulcera nimis ſubitò ſanata.

LXIV. Quinetiam, alii quidam morbi ſunt, qui hydrocephalon acutum concitare dicantur, quippe cùm iis haud raro ſuperveniat. Hujus generis ſunt febres remittentes, intermittentes; exanthemata; rheumatiſmus; phthiſis; verminatio; *colica;* paràlyſis; melancholia; dyſenteria; dentitio.

CAUSA PROXIMA.

LXV. Humor, in cerebri ventriculis contra conſuetudinem contentus, haud ita pridem proxima hydrocephali acuti cauſa habita eſt; neque, profecto, dubitari poteſt, quin in cerebris plerorumque ex iis, quos abſtulit hic morbus, plus minus effuſi humoris ab incidentibus inventum ſit. Nequaquam autem ideo concludendum eſt, hunc humorem cauſam eſſe, ex qua, tanquam ex communi omninum trunco, oriuntur ſigna, quae hydrocephalon acutum teſtantur. Pari enim ratione cogat aliquis, gangraenam, in quam ſaepe procedit inteſtinorum inflammatio, proximam inflammationis, qua ipſa efficitur, eſſe cauſam.

LXVI. Quin opinatur, inflammationem vaſorum cerebri proximam hydrocephali acuti cauſam eſſe*; et nunc omnes ferè medici ei aſſentiuntur. Veram eſſe hanc opinionem probant non ſolùm cauſae remotae, et ſigna; ſed etiam ratio medendi, et ea, quae, inciſis cadaveribus, in conſpectum veniunt.

LXVII. Quae enim cauſae, committendo ut in caput ſanguis juſto vehementiùs et copioſiùs

* Quin Diſſert. Med. Inaugur.

propellatur, phrenitidem concitant, vis, nempe, capiti extrinſecùs illata, calor vehemens praecipue ſolis; eaedem concitent acutum hydrocephalon.

LXVIII. 1. Quinetiam, ſigna, quae primo ſtadio hic morbus edit, ſcilicet vomitio, lucis impatientia, alicujus capitis partis acutus conſtanſque dolor, inſomnia, magna vis febris, faciei rubor, totius corporis, praeſertim capitis, calor intenſus, ſanguinis e naribus profuſio, mentis alienatio, auditus ſupra conſuetudinem acris, ex qua, obſecro, cauſa, niſi cerebri inflammatione, oriri poſſunt?

2. Tardi et inaequales arteriarum motus, tardus ſenſus, lethargus, caecitas, ſurditas, devorandi impotentia, ſpirandi difficultas, faeces urinaque, inſciente aegro, excreta, et convulſiones, quibus malis, ſecundo tertioque hydrocephali acuti ſtadio, aeger laborat, humore ex inflammatis hand haud pridem vaſis effuſo cerebrumque onerante efficiuntur.

3. Celeres, ſub finem hujus morbi, arteriarum motus, qui etiam paralyſis, *apoplexiae*, et cerebri fracto depreſſoque cranio perpreſſi communes ſunt, cerebro magna vi effuſi (LXVIII. 2.) humoris vehementer gravato concitantur.

LXIX. Remedia, porrò, quae gravioribus hydrocephali acuti ſignis efficaciſſimè opitulantur, eandem (LXVI.) opinionem confirmant. Miſſio enim ſanguinis, exulceratio, et hydrargyrus, quibus interiorum corporis partium inflammatio levatur aut reprimitur, acuti etiam hydrocephali graviora quaedam ſigna mitigant.

LXX. 1. Eandem, denique, (LXVI.) opinionem veriſimillimam reddunt ea, quae eorum quos abſtulit hydrocephalos acutus, cerebra introſpicientibus ſeſe offerunt. In cerebro enim puellae, quam ſuprà (XLIV.) memoravimus, vaſa ſupra conſuetudinem turgida, et nihil effuſi humoris, conſpiciebantur; propterea, credimus, quòd mors advenerat, dum urgebat inflammatio, et antè, quàm e vaſis aliquid humoris effuſum erat.

2. Tumores, inſuper, duriuſculi; parteſque ſuppuratae imò interdum etiam tanquam computreſcentes, quae in cerebris eorum, qui hydrocephalo acuto perierunt, haud raro inveniuntur, unde, quaeſumus, niſi inflammatione, effici poſſunt?

LXXI. Ex his (LXVII.) cognitis et perpenſis adducimur, ut cum Quin (LXVI.) credamus, proximam acuti hydrocephali cauſam, ex qua, tanquam ex communi fonte, omnia ma-

la, quibus miſerandus premitur aeger, rectà haudve rectà oriuntur, eſſe cerebri inflammationem, ei haud abſimilem, ex qua naſcuntur mala, quibus phrenitici cruciantur.

LXXII. Verum, ſi ita (LXXI.) ſit, quamobrem, nos interroget aliquis, non in phreniticorum itidem cerebra effunditur humor, et ex effuſo eadem prorsùs mala naſcuntur?

LXXIII. Hanc (LXXII.) interrogationem diſſolvere poſſumus, dicendo, interdum in vel cerebra eorum, qui phrenitide laborant, humorem, at perexiguum, effundi: inflammationem, qua, dum urget hydrocephalos acutus, cerebrum capitur, propter eam corporis conſtitutionem, quae impuberibus irritabilibus communis eſt, non per omnia ſimilem eſſe ei, qua capitur dum exercet phrenitis, quae adultos robuſtos et ſanguine plenos adoritur: inflammationem, quam phrenitis habet, utique acutam eſſe, ei fortaſſe haud abſimilem, qua tunicae oculorum interdum afficiuntur; dum inflammatio, quam acutus hydrocephalos, *atonica* forſitan eſt, ei, ut conjicit GREGORY, aſſimilis, qua, in iis, in quorum corporibus ſcrofula latet, palpebrarum orae capiuntur, et quae, ut docet experientia, ſaepius, qùam acuta, humoris effuſione finitur*.

* RUSH Med. Inquir. et Obſerv. vol. II. p. 215.

LXXIV. Quoniam opinionem eorum, qui contendunt, *proximam* hydrocephali acuti cauſam eſſe cerebri inflammationem, tot tamque valida argumenta ex rebus veris adducta confirmant; ſat, ut nobis videtur, rationis eſt, quamobrem hunc morbem a *neuroſium* claſſe, *comatum* ordine, atque *apoplexiae* genere, ad *pyrexiarum* claſſem, *phlegmaſiarum* ordinem, et *phrenitidis* genus transferamus.

LXXV. Cùm ita (LXXIV.) ſit, et morbus plerumque producatur, dum ex arteriis cerebri exhalantibus in ventriculis effundatur humor tenuis; poteſt, neque putamur ineptè, nominari *phrenitis hydrocephalica*, et ſic definiri:

" *Phrenitis* (hydrocephalica) *paulatim adoriens; infantes potiſſimum et impuberes, rariſſime adultos, primum febricula, pulſu arteriarum celeri, capitis dolore, lucis impatientia, deinde pulſu tardo et inequali, pupillae dilatatione, poſtremo pulſu quam celerrimo, ſtrabiſmo, et ſomnolentia afficiens.*"

QUORUNDAM SIGNORUM EXPLICATIO.

LXXVI. Ex malis, quae affert hydrocephalos acutus, multa explicatu difficillima ſunt.

Verùm quaedam tamen exponere, pro virili parte, conabimur.

LXXVII. *Nares carpunt*—ii, hoc morbo affecti, fortaſſe quia, prae earum ariditate, aëre tranſeunte, contra conſuetudinem, irritantur.

LXXVIII. *Stridunt, inter ſomnum, dentes*—ex muſculis *pterygoideis* identidem convulſis, propter mirum quoddam conſortium, quod, nervorum interventu, his cum alvo intercedit.

LXXIX. 1. *Alvi profluvium*—quo interdum laborant hoc morbo aegri, forſitan ex inteſtinorum imbecillitate oritur, prae qua, ſupra conſuetudinem irritabilia ſunt.

2. *Alvus aſtricta*—eſt, quia ob torporem, qui ipſe ex cerebro laborante oritur, non apta ſunt inteſtina, quae in motus, quibus ſeſe exonerent, ſtercus aut leviora cathartica cieant.

LXXX. *Lucis impatientiam*—humori *thalamos nervorum opticorum* degravanti WHYTT attribuit; ſed, ut nobis videtur perperam, cùm praeſertim, dum illa adeſt, nihildum liquoris in ventriculis contineatur. Potiùs, noſtrâ opinione, efficitur nimis acri oculorum ſenſu, quem movet ſanguis, in hos pariter et cerebrum juſto, ut in partes alias inflammatas ſolet, validiùs et copioſiùs propulſus.

LXXXI. *Capitis dolorem*—facit cerebri in-

flammatio: necnon facit dolores aliarum partium, propter conſenſum, qui, intermediis nervis, his eſt cum cerebro.

LXXXII. *Pulſuum tarditas*, et *ſenſuum gravitas*—quae, in ſecundo hujus morbi ſtadio, ſuperveniunt, efficiuntur effuſſo liquore, quo cerebrum nunc oneratur.

LXXXIII. *Strabiſmus*—oritur ex paralyſi muſculorum, quibus oculorum orbes, tempora verſus naſumve, trahi ſolent; ipſa *paralyſis*, ex onerato (LXXXII.) cerebro; *duplex viſus*, ex *Strabiſmo.*

LXXXIV. Alia multa mala, quibus premuntur hydrocephalo acuto aegri, ex gravato cerebro rectà haudve rectà naſcuntur, pupillarum, nimirum, diffuſio; caecitas; palpebrarum, et alterutrius lateris paralyſis; ſurditas; ſopor; faeces et urina, aegro neſciente, effluentes; ſpiritus difficilis, et cum ſtertore; tremores, *ſubſultus*, convulſiones.

LXXXV. *Motus Artertiarum celerrimi*—qua cauſa, ſub finem morbi, efficiantur, nondum liquidò exponere potuerunt medici. Hujuſmodi motus, ante mortem, concitant omnes morbi, qui ſoporem movent, paralyſis, ſcilicet, *apoplexia*, et is lethargus, quem efficit cerebrum cranio fracto perpreſſum.

PROGNOSIS.

LXXXVI. Amicos eorum, quos invaſit hydrocephalos acutus, nulla ferè ſpe conſolari medici poſſunt. De hoc enim morbo, plerumque nihil, niſi malum, licet portendere. Viginti eo aegri, quibus medicinam adhibuit WHYTT, omnes perierunt. Confitetur GREGORY, ſe ne unum quidem eo correptum ad ſanitatem perduxiſſe; et exiſtimare, eos qui perduxiſſe opinantur, alium et ſanabilem pro eo habuiſſe morbum.

LXXXVII. WATSON autem perhibet, ſe aegrotum, qui propriis hydrocephali acuti malis laboravit, curâſſe; et alii etiam complures, de ſe, ſimilia narrant. RUSH mentionem facit puellae, indubiis, ut putat, ſignis hujus morbi affectae, quae, poſt duos treſve annos, quam curata erat, in eundum recidit, et mortua eſt. Puellula ſexennis, cui medicinam adhibuit amicus meus, expertus, et morborum ſignorum cum primis curioſus, qui non dubitavit, quin hydrocephalò acuto loboraret, per omnia convaluit, niſi quòd in utraque aure gravitas auditûs manſit, neque, poſt decem annos, remittit. Certiorem me facit WARDROP, qui EDINBURGI medicinam

proſperè facit puerum ſopore obrutum, cui erant dilatatae pupillae, multo hydrargyri uſu recepiſſe ſe ex morbo, et nunc, poſt ſedecim amplius annos, bonâ valetudine frui.

LXXXVIII. Quum, ut ſuprà probare conati ſumus, proxima hujus morbi cauſa ſit cerebri inflammatio, vix dubium eſt, quin incipentem medici, ſi modò ſignis non dubiis cognoſcerent, remediis, quae infrà memorabimus, curare poſſent. Sed, quo tempore prodeſſet et valeret medicina, eo, prae ignorantia, qua verſamur, de morbo dubitamus; et, priuſquam, quid aegro ſit rei, certò cognovimus, curandi eheu! tempus fugit irrevocabile.

CURATIO.

LXXXIX. Oportet conſilium eſſe medicis, qui hydrocephalo acuto laborantibus medicinam adhibent, primùm inflammationem, quae, ſtadio primo, urget reprimere, ne effuſione finiatur; deinde, humorem effuſum, qui, ſecundo tertioque ſtadio, in ventriculis eſt, educere; et, interea, forſitan tubercula, quae ſaepe ſunt in cerebris eorum, qui hoc morbo cruciantur, diſcutere.

CONSILIUM PRIMUM.

XC. *Miſſio ſanguinis*—Primo (LXXXIX.)

conſilio, ſanguis elici debet. Sed cùm initio de morbo dubitetur, non inconſideratè mittendus eſt: morbo enim incerto, non temere committendum eſt, ut vires fugiant.

XCI. Quocirca, quando apparent mala, praecipué nauſea et vomitus, quae, ut ſupra memoravimus, incipiens hydrocephalos affert, at medici tamen incerti ſunt, quid aegro ſit rei; oportet, ante omnia, vomitum leniter movere, ut nocivâ, ſi qua ineſt, materiâ ventriculus liberetur. Quòd ſi vomitio nihil proficiat, non iterum movenda eſt; cùm praeſertim, ſanguinem in caput juſtò enixiùs impellendo, cerebri inflammationem, ſi modò inceperit, graviorem reddant iteratae vomitiones.

XCII. Quinetiam, initio, dum dubium eſt, utrùm verminatione aeger tentetur, an acuto hydrocephalo, alvum purgare proderit; eòque magis, quod, utercunque morborum urgeat, purgatione plùs minùs levabitur.

XCIII. Quòd ſi nihil proficiant vomitoria et cathartica, erit, quamobrem, hydrocephalo acuto aegrum laborare, opinemur, et ad omnia quam primum confugiamus remedia, quibus primum (LXXXIX.) conſilium exſequi poſſumus.

XCIV. 1. Ex his (XCIII.) remediis, longè efficaciſſimum eſt ſanguinis miſſio. Quando igi-

tur caput vehementer dolet, ſanguinem quamprimum elicere oportet; at ſaepe potiùs ex ſincipite, aut temporibus, aut occipitio, vel hirudinibus, vel cucurbitulis cum ferro, quam ex brachio inciſâ venâ. Infantum enim, eorumque quos praegreſſi morbi infirmârunt, magis convenit ſanguinem ex illis partibus mittere, quàm ex brachio; propterea quòd, prae imbecillitate, eorum corpora ſanguinis ex hac parte detractionem ſuſtinere vix poſſunt.

2. Si verò aegri tres quatuorve amplius annos nati ſunt, nihil eſt, cur ſanguis non emittatur ex brachio, vel, quod fortaſſe multo melius ſit et efficacius, ex juguli venis vel temporum arteriis. Ex qualibet igitur harum partium ubertim ſemel detrahi debet, unò vel iterum, ſi id vires patiantur, et morbus deſideret.

XCV. Rush literis tradidit complura hydrocephali acuti exempla, quae, ut teſtatur, ſolâ ſanguinis detractione ad ſanitatem pervenerunt; et inſuper aſſerit, ſaepe, quo minùs multùm increſcat, ab iis obſtari medicis, quibus mos eſt corpus deplendo omnibus infantium morbis febrilibns ſubvenire.

XCVI. Gregory autem, etiamſi opinetur interdum fieri poſſe, ut ſanguinis miſſione hydrocephalo acuto proſperè ſubveniatur, conſi-

tetur tamen, ſe ſanguinem ex partibus, hujus morbi ſedi quàm proximis, copioſiſſime, at nequicquam, mittendum curâſſe. Certiores quoque nos facit Rutherford, quantùm periculo compertus eſt, ſanguinis, hirudinum ope, ex temporibus detractionem adeo non opitulari, ut mortis gradum acceleret*.

XCVII. *Purgatio.* 1. Eundem in (XC.) finem, alvum movere prodeſt; propterea quòd non ſolùm plenitudinem totius corporis minuit, ſed etiam ſanguinem derivat a capite. Ipſa enimvero alvus aſtricta, qua hydrocephalo acuto aegri plerumque afficiuntur, ſatìs ſupèrque oſtendit, quantopere hi purgationem deſiderent; atque teſtantur Gregory et Rush, hinc levamen dolorum, ſaltem ad tempus accipere.

2. Quoniam eorum, qui hoc morbo implicantur, alvus aegerrimè movetur, opus eſt, ut acriora cathartica, neque parcâ manu, aſſumantur. Horum efficaciſſimum eſt *Hydrargyrus muriatus mitis*, quem igitur caeteris plurimi nunc medici anteferunt.

XCVIII. *Exulceratio*—non ſolùm ſaepe mitigavit graviſſima mala, quibus caput cruciatur, et aliae quaedam partes; ſed etiam interdum ut ferunt medici, morbum prorſùs curavit. Cer-

* Aud. praelect. Clinic:

tiores enim nos facit HOPE, duos diverſarum familiarum hoc morbo aegrotos, quorum uterque eodem fratres vel ſorores amiſerat, exulceratoriis, et paratis ex hydrargyro catharticis affatim adhibitis, ad ſanitatem perductos eſſe.* Quinetiam, puer ſeptennis, quem, in valetudinario EDINBURGENO, noſmetipſi vidimus ſignis hujus morbi, praecipuè vomitione et convulſionibus vexatum, ex his exulceratorio emplaſtro ſuperimpoſito, et parte, quò minùs ſanaretur, idoneo unguento impeditâ, liberatus eſt. Poſtea verò quàm pars exulcerata cuticulam obduxit, eadem ſigna rediêrunt; ſed exulceratorio iterum ſuperimpoſito, deceſſerunt, ut antea.

XCIX. *Fonticuli*—ad hydrocephalon acutum praecavendum, quam curandum, efficaciores ſunt. Poſtquam complures ejuſdem familiae liberos hic morbus abſtulerit, praecautum interdum eſt et proviſum, ne caeteros invaderet, *fonticulum* in cervice faciendo, et impediendo a prima aetatula, uſque quo non diutius ei opportuni eſſent ne ſolideſceret et cicatricem duceret.

C. *Poſiturae*—etiam ratio habenda eſt. Erectus, quantum vires patiantur, aeger debet, quò in caput ſanguis cùm parciùs tum remiſſiùs

* Aud. HOP. *prælect. de Med. Pract.*

impellatur, et arteriae cerebri ſic ſubmittunt ſe, ut remittat vel conquieſcat inflammatio.

CI. *Sudatio*—HUNTER, medicus EBORACI medicinam faciens, vaporario ſudorem movendo hydrocephalon acutum ad ſanitatem ſemel perduxit.* Quid poſſit vaporarium, adjuvante ſimul *pulvere ipecacuanhae compoſito*, GREGORY expertus eſt. Initio, proficere viſum eſt: ſemel etiam, ad tempus, oculorum diſtortionem ſuſtulit; ex quo patet, ad cerebrum onere effuſi humoris levandum ſaltem aliquantulùm valere. Verùm neque hic, neque, quoad ſcimus, alius Medicorum quiſquam, vaporario vel alio quovis modo ſudorem eliciendo, morbum, de quo diſputatur, ex toto, ſanavit.

CII. *Urinam citantibus*—hydrocephalo acuto ſubventum eſt, praecipuè autem ab iis medicis, qui hunc hydropis eſſe ſpeciem rati ſunt. Ex medicamentis hujus generis ferè nullum plus pollet, quàm *digitalis purpurea;* quae interdum, ut ferunt auctores, qui eà in hunc morbum auſi ſunt pugnare, ad ſpem reſpondit. In noſtris vero regionibus, nihildum, quantum ſcimus, profuit.

CIII. *Refrigeratio externa*—quippe cùm, inflammationem reprimendo, Phreniticis multum opituletur, eodem fortaſſe modo iis cum hydro-

* Edin. Med. Comment. vol. 8. p. 107.

cephalo acuto colluctantibus plùs minùs prodeſſet.*

CIV. *Hydrargyrus* ——, ſi modò adhibeatur uſquequo ingratum oris ſaporem moveat, dicitur, neque, credimus, perperam, multùm contra morbum, quem perſequimur, valere. Prae caeteris, PERCIVAL et DOBSON, auctores idonei in primis, eum, propter efficientiam, ſummis laudibus extulerunt.†

CV. Quaeſtio autem inter auctores movetur, numne Hydrargyrus duntaxat tantum contra hydrocephalon acutum polleat, quantùm ſalivam citat. PERCIVAL videtur, utilitatem, quam hoc morbo impliciti ex hydrargyro accipiunt, neutiquam tanto majorem eſſe, quanto magis movetur ſaliva. CULLEN, contrà, olim ratus eſt, hydrargyrum haudquaquam iis profuturum, niſi ſalivam citaret, et, ſalivam ſi citaret, eos prorſùs curaturum. Quantùm autem opinione laberetur, haud multò pòſt compertus eſt. Complures enim hoc morbo laborantes, quibus multo hydrargyri uſu ſalivam moverat, nihilo minùs morte occubuerunt. MONRO perhibet, ex viginti eodem morbo implicatis, quinque hydrargyro ſalivam moviſſe, et tamen ne unum quidem morti

* RUSH. Med. Inq. et Obſerv. vol. II.

† Edin. Med. Comment. vol. V.

eripuiſſe*. Confitetur etiam GREGORY, ſe haud rarò hydrargyrum aſſumendum ab iis, quos hydrocephalos acutus urgebat, curâſſe, uſque-quo ore, ſupra conſuetudinem, ſalivarent, neque eo tamen magis potuiſſe eos ad ſanitatem perducere.

CVI. Non autem ignorare oportet, prae miro corporis torpore, eos, qui hydrocephalo acuto urgentur, vix poſſe hydrargyro incitari. Vis enim hujus medicamenti, fide fere major, devorata eſt, et externo ſimul corpore infricata, neque tamen eâ corpus omnino affici videbatur. Imò etiam, interdum vel ulla hydrargyri quantitate ſalivam, ſupra conſuetudinem, movere, inter ea eſſe videtur, quae fieri non poſſunt.

CVII. Etſi Hydrargyrus ad ſpem CULLENI, MONRO, et GREGORY parum reſpondit, tamen interdum, ut ſuprà (LXXXVII. et XCVIII.) memoravimus, ad curationem contuliſſe videtur. Oportet itaque, ubi alia medicamenta non reſpondent, non tanti putare auctores, quam aegrum, et, quid hoc poſſit, experiri.

CVIII. Qua ratione Hydrargyrus, ad inflammationem internarum quarundam partium diſcutiendam polleat, nos neſcire confitemur. Qui opinati ſint, qua ratione ſalivam moveat, eâdem

* Aud. prælect. de Anat. et Phyſiol.

contra hydrocephalon acutum valere, ii contenderunt, proficere ſanguinem ex interno capite ad glandulas, quae ſalivam ſecernunt, derivando. Nobis autem veriſimilius videtur, totum corpus ſtimulando partis inflammatae arteriarum actionem, ex morbida ad ſanam convertere.

CONSILIUM SECUNDUM.

CIX. *Hydrargyrus*—ſecundo etiam (LXXXIX.) conſilio, adhiberi debet. Cùm enim efficiat, ut ex aliis cavis humorem, quo, contra conſuetudinem, opplentur, vaſa bibula abſorbeant, poſſit etiam efficere, ut ex cerebri ventriculis abſorbeant humorem, qui urgente hydrocephalo acuto, hos praeter ſolitum, opplet. Quantùm vaſa bibula ad abſorbendum hydrargyrus incitet, ſatis ex eo conſtat, quod hoc ſolo GREGORY eduxit aquam ex abdominè eorum, quos aſcites gravabat.

CX. Certiores nos facit PERCIVAL, utiliſſimum eſſe, ut ipſe expertus eſt, hydrargyro, quem ab iis hoc morbo implicatis devorandum curemus, opium aut *moſchum*, aut *ammoniam*, aut *Zinci flores*, aut ſcillas adjicere. Atque RUSH, cognito magno commodo, quod aliis quibuſdam morbis aegri, ex *Cinchonae Cortice*,

vino, et opio unà cum hydrargyro aſſumptis acceperunt, opinatur, hunc, illis ſociis auxiliantibus, plùs etiam iis profuturum, qui hydrocephalo acuto urgentur.

CXI. *Errhina*—hoc morbo laborantibus profutura, quidam auctores opinati ſunt, adducti forſitan ut ita opinarentur, eo quòd aegrorum nares, contra conſuetudinem, aridae ſunt. Medicamenta autem inutilia et inefficacia videntur.

CXII. *Ignis electricus*—tentatus parum profuit.

CXIII. *Opium*—ubi graviſſimis doloribus aeger cruciatur, adhibere, quo levetur, liceat.

CXIV. *Pediluvium*—quod nonnulli credunt phreniticis prodeſſe, hoc etiam morbo affectis proficere putatur. Sed in neutrum, putamus, multum valet.

CXV. *Cranium perterebrando*—educi humorem poſſe, qnidam olim, ſedem morbi ignorantes, exiſtimârunt. Nunc autem ex cognita parte, qua humor continetur, ſatis conſtat, ſic vita manente, educi non poſſe. Imò, fac potuiſſe: nihil tamen omnino ad curationem valeret; cùm praeſertim ex arteriis exhalantibus, quas laxas nupera inflammatio fecit, humor novus effuſus, partes, quos nuperrime occupabat eductus, brevi oppleret.

CONSILIUM TERTIUM.

CXVI. *Hydrargyrus* ——, quippe qui duritias emolliendi potentiâ aliis medicamentis praepoſſit, efficaciſſimum remedium eſt, quo diſcutiantur tubercula, quae in cerebris eorum hydrocephalo acuto laborantium oriuntur. Verùm confitendum tamen eſt, ſi haec jam multùm induruerunt, nulla, quantùm ſcimus, medicamenta eſſe, quibus poſſint emolliri.

PROPHYLAXIS.

CXVII. Tripartita (LXXXIX.) curatione, pro noſtra facultate, abſolutâ, antequam huic opuſculo finem imponamus, haud alienum erit ſuperdicere, morbum, de quo diſputavimus, vitare, quàm curare, ut facilius, ſic ſatius eſſe. Quoties itaque eſt, quamobrem vereamur ne accedat, oportet arcere conemur praecipiendo opportunis, ut omnia ſedulo vitent, quibus in cerebrum ſanguis nimiopere impellitur; ut ſint parci in victu, modici in exercitatione; ut alvum, ſi dura, lenioribus quibuſdam catharticis ſubinde emolliant; et, ante omnia, ut in cervice *fonticulum* habeant, neque permittant ut priùs ſanetur, quàm puerilis aetas praeteriverit.

FINIS.

ERRATA.

Page 3. l. 13. *pro* Ocuſve, *lege,* Ociuſve.

4. l. 24. *pro* his Similbuſque, *lege,* Similibus.

* † pro, *Med. Obſerv. et Inquir.* lege, *Medic. Obſerv. and Inquir.*

‡ pro, *Baldingeri: Syllogie,* lege, *Baldingeri Sylloge.*

7. * Pro *Quim,* lege, *Quin.*

10. l. 4. *pro* vatura, *lege,* natura.

12. l. 15. *pro* cnm, *lege,* cum.

l. 16. *pro* coutractúras, *lege,* con*tra*cturas.

15. l. 2. pro *hydatiotes,* lege, *Hydatides.*

l. 15. pro *Thatamos,* lege, *thalamos.*

l. 16. *pro* hychocephalo, *lege,* hydrocephalo.

17. l. 15. *pro* qnoque, *lege,* quoque.

18. l. 14. *pro* Virtutibns, *lege,* Virtutibus.

24. l. 20. *dele* hand.

40. l. 19. *pro* qnidam, *lege,* quidam.